

WonenDichtbij

Glazen huis op stelten

Het beste gebouw van Noord-Nederland, volgens architecten, staat in het centrum van Groningen. Het is een glazen huis dat bijzonder genoeg is om er ook in de Randstad kennis van te nemen.

Tekst: Anka van Voorthuysen **Foto's:** Christiaan de Bruijne

Het huis van de burens komt maar één keer te koop. Toen Hannah Versteegh van Wijk ruim tien jaar geleden een bouwval kon kopen met een grote tuin, die grensde aan haar eigen, wat minder zonnige tuin, twijfelde ze nauwelijks. „Het was echt een beschermingsaankoop. Ik was bang dat iemand het zou slopen en er iets onaantrekkelijks zou bouwen, waarbij ik mijn privacy kwijt zou raken. Bovendien kreeg ik door de grote tuin meer zon.”

Het van oorsprong lage vissershuisje aan het Gedempte Zuiderdiep in Groningen werd afgebroken, net zoals de muur die de twee tuinen scheidde. Eric de Leeuw van het Beilense architectenbureau DAAD maakte een ontwerp voor nieuwbouw aan het Zuiderdiep. Hannah betrok vervolgens echtgenoot Wouter Hoogland en beeldend kunstenaar Jakob Vogel bij het plan. Dat 'hoofdteam' werkte de nieuwbouw stap voor stap uit.

Hannah: „Eigenlijk zat ik helemaal niet zo op een huis te wachten, ik had al een huis. Maar de grond onbebouwd laten mocht niet. Eigenlijk wilde ik er een boomgaard aanleggen; in zo'n omgeving ben ik geboren.”

Het huis dat er nu staat is in essentie gelijk aan het ontwerp dat tien jaar geleden van de tekentafel kwam. De uitwerking (kleuren, materialen, hang- en sluitwerk, trappen) ontstond in de loop der jaren, in samenwerking met alle vakmen-

sen die over de vloer kwamen. „Mensen vroegen wel vaak: is het nou nóg niet klaar? Maar ik had geen haast. Het is nog steeds niet af.” Door de lange productietijd is het resultaat beter, vindt architect De Leeuw. „Niemand had haast, we konden rustig over oplossingen nadenken. Een raampje maken precies op die plek waar ze 's ochtends in de zon de krant wil lezen.” De raamophanging is overal anders en is zo geconstrueerd dat de bewoners alle ruiten eventueel zelf, zonder hoogwerker, kunnen wassen.

Rondom het kernhuis bevindt zich op elke verdieping een glazen omloop, een galerij van 1.20 diep, die niet is verwarmd. De verdiepingoppervlakte is 6 bij 11 meter. De doos-in-doos constructie zorgt ervoor dat het binnenklimaat eenvoudig is te regelen door glazen vouwdeuren open te schuiven, die aan beide kanten bijna de volledige breedte van het huis beslaan. Het idee hiervoor is geïnspireerd op Japanse architectuur, zegt Rob Hendriks van DAAD Architecten. „Daar gaat het heel erg over de overgangen tussen publiek en privé en onderscheid in klimaatzones. Daar spelen we hier ook mee. Als Hannah van de keuken naar de woonkamer een verdieping hoger loopt, gaat dat via de omloop en is ze dus zichtbaar voor iedereen buiten.” Dat was even wennen, geeft Hannah toe. „In het begin lette ik er niet zo op en dan kreeg ik wel eens te horen dat iemand me in pyjama had zien lopen. Nu trek ik een ochtendjas aan.”

Dat het huis nog steeds niet helemaal af is, vindt Hannah geen probleem. Het mag blijven veranderen, vindt ze. Het is lichter dan haar andere huis en helemaal geworden wat ze had gehoopt, zegt ze. „Een beetje een verticale tuin,” en ze maakt de vergelijking met een boom. „Je maakt de elementen hier heel erg mee. Als het hard waait, schudt het huis en als het regent hoor je het overal ruisen.”

„In het begin lette ik er niet zo op en dan kreeg ik wel eens te horen dat iemand me in pyjama had zien lopen. Nu trek ik een ochtendjas aan.”

De indeling van het huis: Begane grond: nu nog opslag, toekomstig kantoor/werkruimte/atelier. Eerste verdieping: wordt tuin met gras of sedum. Tweede verdieping: woonkeuken. Derde verdieping: woonkamer. Vierde verdieping: slaapkamers en badkamer. Trap naar het dak.

Elke verdieping heeft een glazen omloop.

STIJL

Gemeente enthousiast, de burgers wat minder

Het Gedempte Zuiderdiep is een mengelmoes van hoog en laag, oud en modern, winkel- en woonhuizen. Het huis van Hannah Versteegh van Wijk is het modernste ontwerp in de straat, maar past er wonderwel. Dat vond ook de gemeente Groningen, die direct enthousiast was over het ontwerp van DAAD. Het plan kwam in 2000 zonder problemen door de gemeentelijke welstandscommissie. Het

kreeg dit jaar de prijs voor het beste gebouw van de regio Noord van de Bond van Nederlandse Architecten. De burgers van Groningen lijken wat behoudender: toen het huis vorig jaar meedeed aan een verkiezing op de Dag van de Architectuur, kreeg het slechts één publieksstem. Hannah zit er niet mee: „Ze vinden het blijkbaar een raar gebouw, dat is het natuurlijk ook.”

Het interieur zou waarschijnlijk minder weerstand oproepen. De constructie bestaat uit staal en glas, maar door het kleurgebruik (veel gedekt groen) en de manier waarop de kozijnen zijn gemaakt, doen ze industrieel aan en lijken ze op de stalen kozijnen uit de Stijl-periode. De bewoners blijken liefhebbers van gedempte, warme kleuren, natuurlijke materialen en doorleefd meubilair. In het interieur

no sign of design. Er ligt een brede eiken plankenvloer in huis, de roosters op de convectieputten zijn van geperforeerd plaatstaal, dat bijna antiek oogt. Bewoonster Hannah: „Mijn huis is een verzamelplaats van de dingen die mijn leven zijn. Ik houd helemaal niet zo van strak en nieuwbouw. Je komt weleens in huizen waar je het gevoel hebt dat je in een showroom staat, dat past helemaal niet bij mij.”